

Sygn. akt VIII RC 583/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 5 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Paździoch

Protokolant: stażysta Paulina Gorczyńska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego J. K.

przeciwko S. K.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty należne małoletniemu powodowi J. K. od pozwanego S. K. z kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2005 roku, wydanym w sprawie X RC 1812/04, do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 15 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 23 października 2017 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje pobrać od pozwanego S. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin Centrum w S. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 583/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 23 października 2017 r. małoletni J. K., reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego M. F., wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego S. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2005 r., sygn. akt X RC 1812/04, z kwoty po 300 zł do kwoty po 1000 zł miesięcznie, płatnych do 15. dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat.

W uzasadnianiu tak sformułowanego żądania wskazano, że od czasu zasądzenia alimentów od pozwanego nastąpiła zasadnicza zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. Matka małoletniego od wielu lat z wielkim wysiłkiem zaspokaja usprawiedliwione potrzeby syna. Nadto powód ma zdiagnozowane (...) typu mieszanego i wymaga terapii psychologicznej oraz zajęć socjoterapeutycznych (k. 2-3).

Pozwany uznał powództwo do kwoty po 350 zł miesięcznie (k. 28).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. K., urodzony (...) w P., jest dzieckiem M. F. i pozwanego S. K.. Rodzice małoletniego żyją w rozłączeniu. Małoletni powód pozostaje pod pieczęcią matki.

Małżeństwo rodziców małoletniego zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2005 r., sygn. akt X RC 1812/04. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim Sąd powierzył matce i ograniczył władzę rodzicielską ojca do decydowania o istotnych sprawach małoletniego. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego syna Sąd obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zasądził od S. K. na rzecz małoletniego J. K. alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie. Sąd nie orzekał o kontaktach S. K. z małoletnim.

Niesporne, a nadto dowód:

1. odpis wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 stycznia 2005 r., sygn. akt X RC 1812/04, k. 3-3v,
2. odpis skrócony aktu urodzenia J. K., k. 4-4 v .

W czasie ostatniego orzekania o alimentach M. F. miała 35 lat. Zatrudniona była na podstawie umowy o pracę na czas określony do 31 grudnia 2007 r.

w (...) w S. w D. Spraw Pracowniczych na stanowisku specjalisty ds. płac. Za pracę otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 896,55 zł netto miesięcznie. Nie miała innych źródeł dochodów. W konsekwencji przekroczenia progu dochodowego nie otrzymywała zasiłku dla samotnej matki oraz rodzinnego. Od pozwanego otrzymywała zasądzone na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie. Wcześniej dobrowolnie płacił on alimenty w kwocie po 250 zł miesięcznie.

Dowód:

1. zaświadczenie o zatrudnieniu M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k.14, 21,
2. przesłuchanie M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 24-25.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletni powód mieszkał wraz z matką i babcią w mieszkaniu przy ul. (...). Paska w S.. W kosztach utrzymania mieszkania matka powoda partycypowała w kwocie 300-330 zł miesięcznie. Na powoda przypadła 1/2 tej kwoty, czyli średnio 157,50 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 24-25.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletni J. K. miał ukończone 3 lata. Od grudnia 2003 r. zaczął chodzić do przedszkola, najpierw na kilka godzin dziennie, a następnie na stałe. Opłata za przedszkole wynosiła 270 zł miesięcznie. Małoletni uczęszczał również na zajęcia z rytmiki, których koszty wynosiły 19 zł miesięcznie.

Wobec powyższego łączne koszty utrzymania małoletniego związane z uczęszczaniem do przedszkola wynosiły 289 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 24-25.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletni był dzieckiem ogólnie zdrowym. Często się jednak przeziębiał, chorował na gardło, nie chorował przewlekłe.

W związku z tym matka małoletniego przeznaczała na zakup leków, w tym leków profilaktycznych, kwotę 70-80 zł miesięcznie, średnio 75 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 24-25.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach małoletni miał zapewnione wyżywienie w przedszkolu, dodatkowo poza przedszkolem ponosił na wyżywienie koszty w kwocie 150 zł miesięcznie. Na zakup odzieży matka małoletniego przeznaczała 100 zł miesięcznie, na zabawki i książeczki 20 zł miesięcznie. Łączne indywidualne koszty utrzymania powoda wynosiły 270 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, łączne usprawiedliwione koszty utrzymania powoda, w czasie ostatniego orzekania o alimentach, obejmujące koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na powoda, koszty związane z uczęszczaniem do przedszkola, koszty zakupu leków oraz indywidualne koszty utrzymania, wynosiły 791 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 24-25.

W czasie ostatniego orzekania o alimentach pozwany S. K. miał 40 lat, z zawodu był technologiem żywności. Miał trudności ze znalezieniem pracy w wyuczonym zawodzie. Od dnia 15 marca 2004 r. zarejestrowany był w PUP w K. jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Wykonywał różnego rodzaju prace dorywcze: wynajmował pokoje wczasowiczom, zajmował się nimi, sprzątał, prowadził księgowość oraz zaopatrzenie w środki czystości. W zimie nie miał żadnych dochodów, w sezonie letnim 1 000 zł miesięcznie. Średniomiesięczny dochód ocenił na 400 zł. Wcześniej, przed ślubem, pływał na statkach i miał odłożone oszczędności, z których się utrzymywał. Według wiedzy M. F., pozwany za wynajem pokoiów uzyskiwał dochód w kwocie ok. 10 000 zł.

Dowód:

1. zaświadczenie PUP, w aktach sprawy X RC 1812/04, k.15,
2. przesłuchanie M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 24-25,
3. przesłuchanie S. K., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 25-26.

Pozwany S. K. mieszkał wówczas z matką i siostrą w domu jednorodzinnym przy ul. (...) w M..

Pozwany utrzymywał kontakty z synem, przyjeżdżał do niego do S. i w związku z tym ponosił jednorazowo koszty w kwocie 50 zł. Kupował dziecku słodycze, kupił sweter, spodnie dżinsowe i majtki.

Dowód:

1. przesłuchanie M. F., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 24-25,
2. przesłuchanie S. K., w aktach sprawy X RC 1812/04, k. 25-26.

Obecnie M. F., przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda, ma 49 lat. Zatrudniona jest na stanowisku kadrowej, na umowę o pracę na czas nieokreślony, w dwóch firmach, w każdej w wymiarze 1/2 czasu pracy. Za wykonywaną pracę otrzymuje, w każdej z firm, wynagrodzenie w kwocie po 800 zł netto miesięcznie. Łączny dochód netto wynosi 1 600 zł netto miesięcznie. M. F. nie posiada żadnych innych źródeł dochodu, nie korzysta z pomocy (...). Do grudnia 2017 korzystała z programu „500 plus”, a w chwili obecnej już z niego nie korzysta z powodu przekroczenia progu dochodowego. Ma zaciągnięty kredyt na kwotę 1 200 zł. Wcześniej, gdy żyła jej matka, korzystała z jej pomocy.

Dowód:

1. przesłuchanie M. F., k. 29-30.

Obecnie małoletni powód mieszka razem z matką w trzypokojowym mieszkaniu własnościowym o powierzchni 54 m², położonym przy ul. (...). Paska w S.. Czynsz za mieszkanie wynosi ok. 411 zł miesięcznie, opłaty za energię elektryczną ok. 206 zł co dwa miesiące, tj. 103 zł miesięcznie, opłaty za gaz ok. 38 zł co dwa miesiące, tj. 19 zł miesięcznie, opłaty

za telewizję i internet ok. 70 zł miesięcznie, ubezpieczenie mieszkania 55 zł miesięcznie. Łączne koszty utrzymania mieszkania wynoszą 658 zł miesięcznie, z czego na powoda, w dwuosobowym gospodarstwie, przypada 1/2 kosztów utrzymania mieszkania, tj. ok. 329 zł miesięcznie.

Dowód:

1. potwierdzenie wykonania przelewu opłaty za ubezpieczenie mieszkania, k. 6,
2. potwierdzenie wykonania przelewu opłaty za mieszkanie, k. 8,
3. potwierdzenie wykonania przelewu opłaty za energię elektryczną, k. 9,
4. potwierdzenie wykonania przelewu opłaty za TV i internet , k. 10,
5. faktura VAT za gaz, k. 11,
6. przesłuchanie M. F., k. 29-30.

Obecnie małoletni J. K. uczęszcza do I klasy publicznego Technikum (...) w S.. Poności opłaty na radę rodziców w kwocie 60 zł rocznie, tj. 5 zł miesięcznie, na ubezpieczenie 60 zł rocznie, tj. 5 zł miesięcznie, na składki klasowe 5 zł miesięcznie, na wyjścia klasowe do kina i teatru 10-12 zł miesięcznie, na bilet sieciowy komunikacji miejskiej 50 zł miesięcznie. Małoletni uczestniczy w wycieczkach szkolnych, na koniec roku planowana jest wycieczka, której koszt wynosi 330 zł, tj. 27,50 zł miesięcznie. Na wyprawkę szkolną obejmującą zakup mundurka szkolnego, podręczników, zeszytów i artykułów piśmienniczych matka powoda wydała łącznie 580 zł, tj. ok. 48 zł miesięcznie. Małoletni korzysta z korepetycji z matematyki i języka angielskiego. Z każdego przedmiotu zajęcia odbywają się raz w tygodniu przez jedną godzinę. Godzina korepetycji z matematyki kosztuje 40 zł, natomiast z języka angielskiego 35 zł. Łącznie na korepetycje wydaje 300 zł miesięcznie. Małoletni nie powtarzał żadnej klasy, nie uczęszcza na zajęcia pozalekcyjne.

Wobec powyższego łączne koszty związane z realizacją obowiązku szkolnego wynoszą ok. 453 zł miesięcznie.

Dowód:

1. faktura VAT za mundurek szkolny, k. 7,
2. faktury VAT za podręczniki, k. 15-17,
3. przesłuchanie M. F., k. 29-30.

Obecnie małoletni powód jest dzieckiem ogólnie zdrowym. Ma zdiagnozowany zespół hiperkinetyzy ((...) typ mieszany), ma problemy z koncentracją, uczęszczał na zajęcia socjoterapeutyczne, musi brać leki i witaminy, których koszty zakupu powinny wynosić 30 zł miesięcznie.

Dowód:

1. zaświadczenie lekarskie, k. 12,
2. konsultacja psychiatryczna, k. 13,
3. informacja o uczniu wydana przez K. Pomocy (...) z (...), k. 14,
4. przesłuchanie M. F., k. 29-30.

Do usprawiedliwionych indywidualnych kosztów utrzymania powoda należy zaliczyć koszty żywienia. Obecnie małoletni je w szkole obiady (drugie danie). Koszty obiadów szkolnych w październiku 2017 r. wyniosły 104,50 zł. Dodatkowo na wyżywienie należy zaliczyć 400 zł miesięcznie, na zakup odzieży i obuwia 150 zł miesięcznie, na fryzjera

30 zł miesięcznie, na abonament telefoniczny 35 zł miesięcznie. Nadto małoletni otrzymuje kieszonkowe w kwocie 20 zł miesięcznie. Sporadycznie kupuje gazety motoryzacyjne za kwotę 50 zł, tj. 4 zł miesięcznie.

Matka powoda zapewnia synowi wyjazdy na wakacje. W ubiegłym roku małoletni był nad jeziorem, koszty wyjazdu wyniosły 500 zł, a dwa lata temu nad morzem – koszty wyjazdu wyniosły 700 zł. Średnio koszty wyjazdów wakacyjnych za ten okres wynoszą 600 zł, tj. 50 zł miesięcznie. Łączne indywidualne koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą 794 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, obecnie, łączne usprawiedliwione koszty utrzymania powoda, obejmujące koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na powoda, koszty związane z obowiązkiem szkolnym, koszty zakupu leków oraz indywidualne koszty utrzymania, wynoszą 1 606 zł miesięcznie.

Dowód:

1. potwierdzenie wykonania przelewu za obiady szkolne, k. 5,
2. przesłuchanie M. F., k. 29-30.

Obecnie pozwany S. K. ma 52 lata, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technologiem żywności o specjalności przetwórstwo rybne. Nigdzie nie pracuje, ostatnio pracował dwa lata temu na podstawie umowy zlecenia. W sezonie letnim wynajmuje dwuosobowy pokój turystom w cenie 35-40 zł dziennie od osoby, sam przenosi się w tym czasie do dobudówki. Sezon rozpoczyna się od początku wakacji, natomiast jego długość uzależniona jest od pogody. W sezonie zarabia ok. 5 000 zł, dorabia również u kolegi na parkingu. Deklaruje osiągnięcie w ciągu roku dochodu w kwocie 7 000-8 000 zł. Nie posiada samochodu ani innych wartościowych ruchomości, w ciągu ostatnich trzech lat nie zbył żadnych praw majątkowych. Oprócz małoletniego powoda, nie ma na utrzymaniu innych dzieci ani żadnych innych osób.

S. K. jest osobą zdrową, 2-3 lata temu był hospitalizowany i w związku z tym poniósł koszty w kwocie 500-600 zł. Pozwany nie jest uznany za osobę niepełnosprawną ani niezdolną do pracy.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego S. K., k. 30.

Obecnie pozwany mieszka w domu jednorodzinnym przy ul. (...) w M. razem z matką, swoją siostrą i jej 9-letnim synem. Matka pozwanego wynajmuje w sezonie letnim 5 pokoi, a siostra swoje dwupokojowe mieszkanie. Siostra pozwanego pracowała jako nauczycielka, a obecnie przebywa na urlopie zdrowotnym. Na ogrzewanie gazowe całego domu rodzina wydaje ok. 8 000 zł na rok tj. ok. 667 zł miesięcznie. Opłaty za energię elektryczną wynoszą 200-300 zł co dwa miesiące, tj. średnio ok. 125 zł miesięcznie, opłata za telewizję kablową wynosi 30 zł miesięcznie, za Internet 70 zł miesięcznie. Łączne koszty utrzymania domu wynoszą 892 zł miesięcznie, z czego na pozwanego, w czteroosobowym gospodarstwie, przypada ¼ kosztów, tj. 223 zł miesięcznie.

Nadto pozwany S. K. na wyżywienie wydaje kwotę 200 zł miesięcznie, na telefon 20 zł miesięcznie, odzież kupuje sporadycznie, nie chodzi do teatru, nie pali papierosów ani nie pije alkoholu.

Wobec powyższego łączne koszty utrzymania pozwanego obejmujące wydatki bieżące na utrzymanie domu oraz indywidualne koszty utrzymania wynoszą 443 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie pozwanego S. K., k. 30.

Pozwany S. K. utrzymuje kontakty z małoletnim powodem. W ramach realizowanych kontaktów małoletni przebywa u ojca na wakacjach, dwa razy po dwa tygodnie. Przebywa u ojca również w dwa weekendy w miesiącu oraz w ferie

zimowe. Koszty utrzymania syna w kwocie po 30 zł dziennie oraz jego podróże w obie strony w kwocie 40 zł miesięcznie ponosi pozwany. Wobec powyższego, koszty ponoszone przez powoda na utrzymanie syna tylko w okresie wakacji, łącznie z podróżami w obie strony, wynoszą 920 zł. Pozwany zapewnia synowi również serwis streamingowy w kwocie 20 zł, płaci także za gry. Nadto daje synowi w prezencie pieniądze, w kwotach 50-100 zł.

Dowód:

1. przesłuchanie M. F., k. 29-30,
2. przesłuchanie pozwanego S. K., k. 30.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Żądanie pozwu oparto o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie, należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka, wynikający m.in. z rozpoczęcia przez nie edukacji szkolnej, socjalizacji rówieśniczej, czy większych potrzeb w zakresie wyżywienia, zakupu odzieży itp. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza natomiast przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia itp.

Zakres możliwości zarobkowych zobowiązanego podlega ocenie z punktu widzenia wynagrodzenia, jakie ten otrzymywałby przy pełnym wykorzystaniu swoich sił i możliwości, nie zaś wynagrodzenia rzeczywiście otrzymywanego. Podkreśla się przy tym, że rodzic winien dzielić się z dziećmi nawet skromnym wynagrodzeniem, a nadto, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków.

Sąd doszedł do przekonania, iż zmiana taka miała miejsce.

Należy zauważyć, iż od ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie o sygn. akt X RC 1812/04 upłynęło 13 lat, na przestrzeni których małoletni powód przeszedł z wieku przedszkolnego do szkolnego, w tym przypadku

I klasy technikum, co samo w sobie uzasadnia przyjęcie, że znacznemu zwiększeniu uległy jego usprawiedliwione potrzeby. Bezsporny bowiem jest fakt, iż zróżnicowane są koszty utrzymania dziecka w zależności od stopnia jego rozwoju i poziomu edukacji, wynikające m.in. ze zwiększonych kosztów w zakresie wyżywienia, częstszego zakupu odzieży i obuwia związanego z okresem wzmoczonego wzrostu dziecka, pokrywania kosztów związanych z zakupem książek, których dziecko nie otrzymuje bezpłatnie, kupowania materiałów szkolnych, kosztów socjalizacji dziecka w

grupie rówieśniczej (wyjścia klasowe, spotkania z rówieśnikami), czy innych wydatków związanych z uczęszczaniem dziecka do szkoły (składki klasowe, rada rodziców itp.).

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż usprawiedliwione potrzeby małoletniego J. K. wynoszą 1 606 zł miesięcznie. Kwota ta obejmuje partycypację powoda w 1/2 bieżących kosztów utrzymania mieszkania, koszty związane z obowiązkiem szkolnym, koszty zakupu leków oraz indywidualne wydatki powoda. Powyższą kwotę Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, a w przypadku braku dowodów, na podstawie zasad doświadczenia życiowego i zawodowego.

W oparciu o te zasady Sąd uznał, iż podana przez przedstawicielkę ustawową kwota 450 zł miesięcznie na wyżywienie dziecka poza szkołą, w której je ono obiady (drugie danie) za 110 zł miesięcznie, jest wygórowana. Wyżywienie dziecka w wieku powoda powinno zamykać się w kwocie 400 zł miesięcznie, ponieważ nie jest uzasadnione dublowanie obiadów w szkole i w domu w tych samych dniach. Podobnie, nieuzasadniona jest wskazana przez matkę powoda kwota 260 zł miesięcznie na zakup odzieży i 100 zł miesięcznie na zakup witamin. Sąd uznał za adekwatną na zakup odzieży kwotę 150 zł miesięcznie, a na zakup witamin kwotę 30 zł miesięcznie, ponieważ kwoty te wynikają z zasad doświadczenia życiowego i zawodowego.

Zdaniem Sądu, wysokość powyższych wydatków powołanych w stanie faktycznym uzasadnienia jest adekwatna do potrzeb małoletniego powoda przy uwzględnieniu jego wieku, standardu mieszkania, w którym zamieszkuje, oraz dotychczasowego poziomu życia.

Pozwany S. K. na przestrzeni ostatnich 13 lat utrzymywał kontakty z synem, przyjeżdżał do niego do S., kupował dziecku słodycze oraz w niewielkim zakresie odzież, a także w niewielkim stopniu ponosił dodatkowe koszty utrzymania syna. Również w niewielkim stopniu angażował się w opiekę nad synem, który z racji swojego wieku wymagał większej troski i pomocy rodzicielskiej niż obecnie. Stąd też obowiązek ten spoczywał wówczas w większości na matce małoletniego.

Obecnie pozwany S. K. utrzymuje kontakty z małoletnim powodem w większym zakresie. Małoletni przez cztery tygodnie wakacji, dwa weekendy w miesiącu oraz ferie zimowe przebywa z ojcem w jego miejscu zamieszkania. Koszty utrzymania syna, w tym czasie, ponosi pozwany.

Wszystkie te przesłanki, w myśl art. 135 § 2 k.r.o., uzasadniają obciążenie pozwanego kosztami utrzymania syna w takim samym stopniu, jak matkę małoletniego.

Jeżeli chodzi o możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, to w sprawie o sygn. akt X RC 1812/04 pozwany deklarował dochód w wysokości ok. 400 zł netto miesięcznie, natomiast według wiedzy M. F. pozwany za wynajem pokójów w sezonie wakacyjnym uzyskiwał dochód w kwocie ok. 10 000 zł, tj. ok. 833 zł miesięcznie.

Pozwany nie został uznany za osobę niepełnosprawną ani niezdolną do pracy. Należy zatem przyjąć, iż jest on osobą zdolną do pracy, a jedynie uchyla się od niej, aby nie partycypować w odpowiedniej proporcji w kosztach utrzymania swojego dziecka.

Znalezienie przez pozwanego zatrudnienia, niekoniecznie w wyuczonym zawodzie, nie nastęczyłoby nadmiernych trudności w średniej aglomeracji miejskiej, jaką są M., zwłaszcza przy obecnej, niskiej stopie bezrobocia. Nawet uzyskując najniższe wynagrodzenie, pozwany mógłby poprawić swoją sytuację finansową i przez to partycypować w utrzymaniu swojego dziecka, zapewniając mu właściwy rozwój fizyczny, duchowy i emocjonalny. Tymczasem aktualnie pozwany wykonuje tylko prace dorywcze, a w sezonie letnim wynajmuje turystom swój pokój w domu jednorodzinnym, uzyskując środki finansowe na swoje utrzymanie. Sąd nie dał wiary zadeklarowanym przez pozwanego dochodom w kwocie 8 000 zł rocznie, tj. 667 zł miesięcznie, zwłaszcza że pozwany partycypuje w bieżących kosztach utrzymania domu, utrzymuje siebie, płaci alimenty w dotychczasowej wysokości, a ponadto w okresie wakacyjnym dodatkowo ponosi koszty utrzymania swojego syna w kwocie co najmniej 920 zł, nie licząc

nawet przekazywanych mu w prezencie pieniędzy. Powyższe wydatki, w skali miesiąca, przekraczają deklarowane przez pozwanego dochody. Należy zatem przyjąć, że pozwany posiada znacznie wyższe dochody, których nie ujawnił. Ponadto trudno dać wiarę twierdzeniu, iż dorosły mężczyzna przeznaczą na swoje utrzymanie zaledwie kwotę 220 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, należy uznać, iż możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się na poziomie wyższym niż deklarowany, a co najmniej w wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Takie zaś wynagrodzenie pozwoliłoby pozwanemu zarówno na zaspokojenie własnych potrzeb, jak i na partycypację w usprawiedliwionych kosztach utrzymania powoda w kwocie po 800 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w części uwzględnił żądanie strony powodowej i podwyższył alimenty należne od pozwanego S. K. na rzecz małoletniego J. K. z kwot po 300 zł do kwot po 800 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 23 października 2017 r. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił, jako wygórowane.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c.

Ustalony w sprawie stan faktyczny oparty został na całokształcie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy o sygn. X RC 1812/04, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów. Zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda Sąd ustalił na podstawie przesłuchania jego matki, których nie kwestionował pozwany, a które zostały zweryfikowane w oparciu o dowody z dokumentów oraz zasady doświadczenia życiowego i zawodowego. Sąd nie dał wiary pozwanemu co do wysokości uzyskiwanych przez niego dochodów, co wskazano powyżej.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Zasadne jest, zdaniem Sądu, obciążenie pozwanego obowiązkiem zapłaty nieuiszczonych przez stronę powodową kosztów sądowych, które stanowią 5 % dwunastokrotności różnicy między podwyższoną wysokością alimentów a dotychczasową. Zgodnie bowiem z art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a stosownie do treści art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu. Daje to kwotę 300 zł. Realna wysokość dochodu pozwanego pozwala mu na uiszczenie tej kwoty bez uszczerbku dla wykonywania przez niego obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nadał wyrokowi, przy jego wydaniu, rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów, orzeczono jak w sentencji wyroku.